

# Monarquia, referèndum o abolicció?

written by Antonio Diaz Diaz | 21 d'agost de 2020

*Puede leer el artículo en castellano [aquí](#)*

Resulta preocupant sentir un catedràtic de dret constitucional dir que un referèndum sobre la monarquia podria suposar-li un risc. Com si deslliurar-se de la monarquia fos una cosa dolenta en comptes de ser un alliberament dels costums autoritaris del passat i un progrés cap a formes més justes de gestionar les relacions humanes.

Els referèndums sobre la monarquia em semblen il·legítims perquè presenten monarquia i república com si fossin dues opcions polítiques igualment vàlides. La realitat és que la monarquia és una forma de supremacisme i està tan prohibida per la Declaració Universal de Drets Humans com l'esclavitud, el racisme, o el masclisme. Proposant referèndums sobre la monarquia només s'aconsegueix legitimar la desigualtat més gran imaginable: l'existent entre rei i súbdit.

La idea mateixa que l'Estat tingui un cap vitalici hereditari és intolerable en una democràcia. Em sembla a mi que cridar democràcia a una monarquia parlamentària és el sùmmum de la hipocresia i el cinisme, perquè la monarquia parlamentària és una implementació de la distopia orwel·liana en la qual "tots som iguals, però alguns són més iguals que altres". La monarquia hereditària viola la igualtat de drets, i és per tant una forma de tirania. És que hi ha una herència més abjecta que la d'heretar el dret a posseir súbdits?

La monarquia espanyola és especialment opressiva. L'única manera de viure tranquil en un regne com el d'Espanya és acceptar la monarquia, perquè qui s'oposa obertament a ella és perseguit i castigat per "injúries al rei". Fins a tal punt

segueix vigent la mentalitat autoritària dins de l'aparell de l'Estat espanyol que la justícia encara s'imparteix "en nom del rei" i el rei gaudeix d'inviolabilitat absoluta i permanent fins i tot si comet delictes comuns. A més, la principal funció del rei sembla consistir a impedir que els pobles d'Espanya puguin exercir el dret d'autodeterminació, d'acord amb el seu discurs del 3 d'octubre de 2017 en el qual va qualificar l'exercici de tal dret com a una "deslleialtat inadmissible cap als poders de l'Estat". L'actual rei d'Espanya sembla haver-se cregut el seu paper fins al punt de pensar que els espanyols li devem lleialtat a ell en lloc de l'inrevés!

Com tot supremacisme, la monarquia és una ideologia perillosa. El qui pensa que algunes persones tenen més drets que altres per raó de naixement, òbviament pensa que és legítima la desigualtat davant la llei. I un cop acceptada la desigualtat, la conclusió lògica és que aquestes altres persones (per exemple els antimonàrquics) poden ser ignorades, o fins i tot han de ser silenciades, per protegir aquesta desigualtat convertida ara en un "bé jurídic superior". L'ONU es va crear precisament per alliberar-nos d'aquest tipus d'ideologies. Per això l'ONU hauria de plantejar suspendre el dret a vot a les monarquies fins que es converteixin en repúbliques. No es pot tolerar per més temps una contradicció d'aquesta magnitud. El segle XXI ja no necessitem un monarca que ens tuteli.

Els articles de la Constitució espanyola referents a la monarquia són nuls per ser contraris a un dels valors superiors propugnats per la Constitució mateixa: la igualtat. Perquè si la igualtat significa alguna cosa és precisament no ser súbdit de ningú.